

Да разтопамъ моя уста!“
Излѣжа съ русъ Войвода,
Дѣ и даде остро ношце.
Не разсече жолта дуна,

Тукъ съ Неда убодила
Овъ нейно-то клето сѣрце,
И на место душа даде.

175.

Г ъ о р г и.

Гьорге ле, Гьорги, Гьоргула
Защо си удри Турчин-отъ,
Дека си вино пиеше
На тѣ ладни механи!
Го удри и дома дойде,
На майка му си говоре:
„Ке бегамъ, мале, ке бегамъ,
Оти сумъ удрилъ Турчин-а
На тѣ ладни ме'ани,
Дека си вино пиеше.“
Майка му веле, говоре:
„Седи ми, сино, нимъ бегай,
Тейко ти ѣ коджобаша,
Онъ си има многу пари,
Пари ке даде, ке т' откинить.“
Дуръ да си реч-та доречать,
Си достигнаха сеймени,

Си фатиха левентъ Гьорги,
И му вѣрзаха рѣце-то,
Го носиха на конак-отъ.
Тогай рече силенъ паша:
„Одете да г' обесите!“
И станаха, го носиха
Го носиха на Беш-чинартъ,
Ортома на шія фѣрлиха,
Тѣргнаха да го обесать,
Тѣргнаха го обесиха.
Ка дѣрпна левентъ Гьоргула,
Откорна дѣрво отъ корентъ;
Сѣрсна Гьоргула да бегать,
Тогай му велать кавази:
„Запри съ, Гьрги, нимъ бегай,
Просто да ти ѣ грешка-та,
Бладзе ти на юнаство-то.“

176.

Дафина и Омер-ага.

Ей Дафино, ти Дафино!
Богъ да бѣе твоя майка,
Що те скорна мошне рано
Мошне рано во неделя
Тѣ те пуци на два пѣта
На два пѣта, на два друма,
Да прашинъ пуста мисирска.
Тѣ си праша отъ утрина,
Отъ утрина до пладнина,

Нема никой да помине.
Отъ пладнина съ здадеха
По пѣтища, по друмища
Темни мѣгли и прахове.
Не са биле темни мѣгли,
Токъ си биле вѣрли Турци
Вѣрли Турци, ваши аги
Ваши аги Шахпендіовци.
Напредъ оди Омеръ ага